

Spørgsmål 7:

Vil Danmark have mulighed for at modsætte sig en harmonisering af reglerne for kvoterne for industrivarer fra udviklingslandene (især inden for tekstilområdet), og hvilke følger vil en sådan harmonisering få for vores import fra u-landene?

Svar:

I protokol nr. 23 til traktaten om Danmarks tiltrædelse af de europæiske Fællesskaber er det bestemt, at Danmark foreløbig indtil den 1. januar 1974 kan opretholde sit arrangement for toldpræferencer til udviklingslandene, således som det trådte i kraft den 1. januar 1972, d.v.s. med adgang til toldfri indførsel af alle industrivarer og halvfabrikata i Bruxelles nomenklaturens kap. 25-99 med oprindelse i udviklingslande uden nogen forhåndsbegrænsning. Der er mulighed for, at det danske toldpræferencearrangement kan opretholdes indtil 31. januar 1975. På dette tidspunkt skal EF's aftaler med de associerede afrikanske stater afløses af nye og mere omfattende arrangementer, og det er sandsynligt, at EF's toldpræferencearrangement ved denne lejlighed vil blive gennemgribende revideret. Danmark vil ved disse forhandlinger som medlem af EF kunne gøre sin indflydelse gældende med henblik på at få gennemført et for udviklingslandene mere fordelagtigt toldpræferencearrangement.

Den væsentligste modifikation, der må indføres i den danske ordning, når denne skal indgå i EF's arrangement, vil bestå i indførelse af toldkvoter tilpasset til EF's kvotesystem. Specielt for så vidt angår tekstilvarer af ren bomuld eller bomuld iblandet indtil 50 pct. kunstfibre, kan det oplyses, at EF's præferencebegunstigede indførsel er fastsat i bilaterale aftaler med de eksportende udviklingslande i henhold til artikel 4 i det internationale bomuldstekstilarrangement under GATT. Bomuldstekstilarrangementet udløber den 30. september 1973. Det kan på indeværende tidspunkt ikke med sikkerhed siges, hvorvidt, og i givet fald hvorledes, arrangementet vil blive videreført.

Spørgsmål 8:

Hvor stor en andel af industriimporten fra u-landene vil kunne opnå toldpræferen-

cer? De nuværende andele er 37,5 pct. for Vesttyskland, 27,1 pct. for Frankrig, 20,3 pct. for Italien og 15,1 pct. for Benelux-landene.

Svar:

De samlede kvoter i EF's præferencearrangement har hidtil som hovedregel været baseret på størrelsen af fællesskabslandenes import i 1968 (basiskvoté) fra de udviklingslande, der ikke er associerede med EF, med et tillæg på 5 pct. af importen fra alle andre lande (d.v.s. industrilandene samt de med EF associerede udviklingslande).

De i spørgsmålet anførte procentsatser vedrører fordelingen af de nuværende medlemslandenes andele i Fællesskabets samlede kvoter for præferencebegünstiget indførsel fra udviklingslande. Der er ikke på indeværende tidspunkt truffet forberedelse til forhandlinger om ansøgerlandenes, herunder Danmarks, andele.

Spørgsmål 9:

Hvor stor en sukkerproduktion vil Danmark få tilladelse til at afsætte inden for EF til fuld eller nedsat pris?

Svar:

Danmark vil kunne producere og afsætte 290.000 tons hvidt sukker til den af Fællesskaberne garanterede pris, der for produktionsåret 1972-73 andrager 175,05 kr./100 kg. Denne kvote svarer til den danske produktion i de senere år. For 1972-73 er statens prisrisiko efter den gældende danske sukkerordning begrænset til 215.000 tons, der, hvis sukkerordningen skulle fortsætte, gradvis skulle reduceres til 170.000 tons i 1976-77. Desuden kan produktion på op til 35 pct. af EF-kvoten — d.v.s. op til 391.500 tons — afsættes til garanteret pris mod betaling af en voksende produktionsafgift til Landbrugsfonden. Den andrager for 1972-73 maksimalt 70,20 kr./100 kg hvidt sukker. Produktion ud over højstekvoten på 1,35 x basiskvoten må kun afsættes på verdensmarkedet uden eksportrestitutter.

Det bemærkes, at denne mængdemæssige begrænsning i produktionen foreløbig kun gælder til 1975. Hvorvidt den vil blive forlænget er endnu uafklaret.